

ת"פ 60919/10/13 - מדינת ישראל נגד טירן ממן

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 60919-10-13 מדינת ישראל נ' ממן

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
טירן ממן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד אלון קריטי

הנאשם בעצמו

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 15.09.13 בשעה 23:45 או בסמוך לה, בבני עיי"ש, התפתח וויכוח בין המתלוננת, מיטל ערוסי (להלן: "המתלוננת") לבין בת זוגו של הנאשם, חן לוי. בנסיבות אלו, ניגש הנאשם למתלוננת, דרש ממנה שלא לפנות באופן זה לבת זוגו ותקף אותה בכך שהניח את ידו על גופה ודחף אותה לאחור.

הסדר הטיעון

בהתאם להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, נשלח הנאשם לתסקיר שירות מבחן אשר בחן פרמטרים של קבלת אחריות ואפשרות טיפולית. הצדדים עתרו להארכת מאסר מותנה התלוי ועומד נגד הנאשם. עוד עתרה המאשימה להטיל על הנאשם צו של"צ כהמלצת שירות המבחן ואילו, ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהטלת צו

של"צ.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הסביר כי הצדדים הגיעו להסדר הטיעון האמור בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם אשר אינו מכביד, גילו וכן, מיהות המתלוננת ואופי העבירה. ב"כ המאשימה ציין כי השתת צו של"צ יאזן נכונה בין עברו הפלילי של הנאשם ונסיבות כתב האישום. על כן, עתר כי יושת על הנאשם צו של"צ כהמלצת שירות המבחן בתסקירו וכן, כי יוארך המאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם וזאת לתקופה של שנה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יכבד את הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ברף התחתון שלו וביקש כי לא יוטל על הנאשם צו של"צ כבקשת המאשימה. ב"כ הנאשם הצביע על חלוף הזמן מאז מועד ביצוע העבירה, כשנתיים, אשר במהלכן, לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. עוד הפנה ב"כ הנאשם לעובדות כתב האישום מהן ניתן ללמוד, לדבריו, כי הנאשם לא יזם את האירוע, אלא הגיב לסיטואציה בה חש כי בת זוגו תותקף על ידי המתלוננת. למרות קיומם של קשיים ראייניים, בחר הנאשם להודות מייד במיוחס לו ונטל האחריות על כתפיו.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם עובד לפרנסתו, חי חיים שאינם מן הקלים והוא מצוי בעיצומו של הליך טיפולי. לדידו, עברו הפלילי לא צריך להיות לו לרועץ ודי בכך שיוטל עליו צו מבחן למשך שנה.

שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 27 שנים, נשוי, עובד כשכיר במפעל כמעמס סחורות במשמרות לילה ומתגורר עם רעייתו בבני עיי"ש.

עברו הפלילי של הנאשם מונה שתי הרשעות קודמות. במרץ 2009 נידון, ללא הרשעה, לצו מבחן למשך שנה. צו זה הופקע במרץ 2010, הנאשם הורשע והוטל עליו עונש מאסר מותנה. וכן, עבירה נוספת ממאי 2010 בגינה נידון בנובמבר 2011 לעונש מאסר מותנה וקנס.

שירות המבחן ציין כי הנאשם תיאר כי התערב בוויכוח שפרץ בין רעייתו לבין המתלוננת אשר להערכתו הייתה תחת השפעת אלכוהול ודיברה בגנותו בפני רעייתו. לדבריו, הוא ניסה למנוע את הסלמת הוויכוח לתגרה פיזית ומתוך רצון להגן על רעייתו, הדף את המתלוננת. הנאשם מבין שהגיב בחומרה ומביע צער על מעשיו.

שירות המבחן ציין כי לנאשם שאיפות לקיום אורח חיים נורמטיבי, הוא נישא לאחרונה, הוא מחוייב למקום עבודתו ומכיר בקושי בתחום האלימות ומביע מוטיבציה לשינוי, עושה מאמצים לשם כך ואף מעוניין להשתלב בקבוצה טיפולית. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית - נמוכה להישנות התנהגות אלימה.

שירות המבחן ביקש לבחון השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית ועל כן, ביקש דחייה בת שלושה חודשים.

בתסקיר המשלים, ציין שירות המבחן כי הוא התרשם מביסוס מחויבותו של הנאשם לטיפול הקבוצתי. להערכת שירות המבחן, השתלבותו בקבוצה הטיפולית מפחיתה את הסיכון לביצוע עבירות אלימות עתידיות מצד הנאשם. לאור חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה והעדר מעורבות פלילית נוספת, המליץ שירות המבחן להאריך את המאסר המותנה התלוי ועומד נגד הנאשם, להשית עליו עונש של"צ בהיקף של 140 שעות כענישה מוחשית ומרתיעה וכן, צו מבחן למשך שנה.

דין

הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה סתם. בעת וויכוח בין המתלוננת לזוגתו, הניח הנאשם את ידו על גופה של המתלוננת והדפה לאחור.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות גופו של הפרט, ביטחונו ושלווה נפשו.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו מאסר מותנה אשר תלוי ועומד נגד הנאשם יוארך למשך שנה.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם מוטיבציה ושאיופות לקיים אורח חיים נורמטיבי וכן, ציין את השתלבותו של הנאשם בהליך טיפולי אשר להערכת שירות המבחן, מהווה גורם המפחית את הסיכון להישנות עבירות אלימות מצידו.

בהתחשב בהודאתו של הנאשם במיוחס לו, בנסיבות ביצוע העבירה, בכברת הדרך הטיפולית שעושה הנאשם ובנימוקי הסדר הטיעון כפי שהובאו בפני בית המשפט, אני סבורה כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הינו ראוי ומאזן נכונה בין מכלול השיקולים.

ב"כ הנאשם סבר כי די בהטלת צו מבחן למשך שנה כגורם מרתיע וביקש להימנע מהטלת עונש של"צ על הנאשם כהמלצת שירות המבחן ובקשת המאשימה. אין דעתי כדעת ב"כ הנאשם. נכון כי נראה שהנאשם עולה על דרך הישר, הוא השתלב בהליך טיפולי והוא מפיק ממנו תובנות ומשתף פעולה, מביע מוטיבציה לשינוי. אולם, סבורתני כי עונש של"צ בהיקף עליו המליץ שירות המבחן יסייע כגורם הרתעתי ומוחשי ויש בו אף כדי לשרת את עיקרון ההלימה.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי יוטל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות במועצה האזורית בני עיי"ש, בהתאם לתוכנית השל"צ שגיבש שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו ולגזור את דינו מחדש.

עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים מת"פ 53661-12-10 מבית משפט השלום באשדוד, יוארך למשך שנה.

כן, יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה.

עותק גזר הדין יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ה, 06 יולי 2015, במעמד הצדדים.